

NIEUŁOMNY (3) ai

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg m N nieułamny (1). ◇ A nieułamny (1). ◇ I nieułamnym (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Niekaleki, nieupośledzony; integer Mącz; nullo membro captus vel inutilis Cn (2) : Integer, Zupełny/ cały/ doskonały/ nieułamny Mącz 171d; iż różne śady/ rozdał [Bóg] w náfze głowy/ Ciebie mądrym vrodził/ á mnie nie dał mowy. A łatwie iemu przyydzie/ mnie być nie włomnym/ Niźli nád iego wolą/ kto ma być rozumnym. KmitaPsal Av.*

2. *Niedający się złamać, mocny, giętki (1) : A potym miecz przypasał srebrem obleczony A tarcz wielką; na głowę wdział szyszak złocony, [...] Potym wszystkim wziął w rękę oszczep nieułamny. To czynił Menelaus. KochMon 31.*

Synonimy: 2. nieprzełamny, niezłamny.

Cf NIEUŁOMISTY, UŁOMNY